

Štvrtok 28. júla 2016

Text: Mt 25, 14 – 30

¹⁴Bude to tak, ako keď si človek pred odchodom na cesty zavolať sluhov a odovzdal im svoj majetok. ¹⁵Jednému dal päť talentov, inému dva a inému zas jeden; každému podľa jeho schopností. A odcestoval. ¹⁶Ten, čo dostal päť talentov, hneď odišiel, obchodoval s nimi a získal iných päť; ¹⁷podobne ten, čo dostal dva, získal iné dva. ¹⁸Ale ten, čo dostal jeden, odišiel, vykopal jamu a skryl v nej peniaze svojho pána. ¹⁹Po dlhom čase prichádza pán tých sluhov a účtuje s nimi. ²⁰I prišiel ten, čo dostal päť talentov, priniesol iných päť a povedal: Pane, päť talentov si mi odovzdal, ajhľa, získal som iných päť! ²¹Povedal mu pán: Správne, dobrý a verný sluha, nad málom si bol verný, nad mnohým ťa ustanovím; vojsi v radosť svojho pána! ²²Podobne prišiel ten, čo prijal dva talenty, a povedal: Pane, dva talenty si mi odovzdal, ajhľa, získal som iné dva! ²³Povedal mu pán: Správne, dobrý a verný sluha, nad málom si bol verný, nad mnohým ťa ustanovím; vojsi v radosť svojho pána! ²⁴Prišiel aj ten, čo dostal jeden talent, a povedal: Pane, vedel som, že si tvrdý človek, ktorý žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsýpal. ²⁵Bál som sa, preto som išiel a skryl som tvoj talent do zeme. Ajhľa, tu máš, čo je tvoje! ²⁶Odvetil mu pán: Ty zlý a lenivý sluha, vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal. ²⁷Mal si teda peňažníkom odovzdať moje peniaze, a ja pri svojom návrate aj s úrokmi by som si bol vzal, čo je moje. ²⁸Preto mu vezmite ten talent a dajte tomu, ktorý má desať talentov! ²⁹Lebo každému, kto má, bude dané a bude mať hojne; ale tomu, kto nemá, aj čo má, bude odňaté. ³⁰Onoho neužitočného sluhu však vyhodte do vonkajšej tmy; tam bude plač a škripanie zubov.

Piesne: ES č. 540, 551

Zamyslenie nad Božím slovom:

Je iste veľmi zaujímavé, ako vlastne funguje život. Ak zoberieme do úvahy, že sme za bežných okolností štandardne vystrojení určitými fyziologickými dispozíciami a schopnosťami, musíme jednoznačne povedať, že v každom človeku je niečo zvláštne, výnimočné, niečo, čo by sme mohli nazvať aj akousi pridanou hodnotou života. Svoje dýchanie nemôžeme zveľadiť. Koľko sa nadýchame, toľko vydýchame, ale svoje talenty, dary – to môžeme zveľadovať. Ak si už človek bez kresťanského pohľadu uvedomuje v prípade disponovania určitými schopnosťami svoju výnimočnosť – samozrejme, bez pýchy a nadutosti –, o čo viac si svoje vystrojenie pre život má uvedomiť ten, kto pozná Darcu svojich schopností, talentu či výnimočnosti. Má byť teda v záujme každého kresťana, aby sa jeho život uberal takým smerom, ktorý by bol nielen pre oči pekný, ale aby aj z vnútra človeka pramenilo dobro, krása a hodnoty, ktoré sa mnohokrát v tomto svete nenosia, ako je odpustenie, milosť, tolerancia či pochopenie aj v situáciách ľudského zlyhania. Ako kresťania sme pozvaní k tomu, aby sme život robili krajším, hodnotnejším a príjemnejším. Napriek všetkému, čo sa okolo nás deje, by bolo celkom prirodzené si uvedomiť, že v každom človeku je niečo dobré. Občas sa stáva, že jedno malé zlo zmaže, zničí veľa dobrého. A človek sa cíti zmätený, zničený, bez chuti do života, bez motivácie. Dilema, ktorá núti človeka rozhodnúť sa, ako ďalej, je často výsledkom veľkého boja racionálneho, emocionálneho a psychického uvažovania a vyhodnotenia danej situácie. Talent – grécky *talanton*, latinsky *talentum* – je jednotka váhy, ktorá v Ježišovej dobe znamenala určité množstvo striebra. Pri dnešných pomeroch a prepočtoch by išlo o hodnotu asi 2000 eur. Samozrejme, že túto hodnotu môžeme vnímať veľmi relatívne. Podobenstvo nás v tom najjednoduchšom zmysle slova vedie k tomu, aby sme boli ochotní a mali dobrú vôľu i tú najmenšiu hodnotu dobra zveľadiť nielen pre svoju radosť a spokojnosť, ale aj ku cti a chvále Toho, ktorý nás pre tento život vystrojil rozumom, citom, ochotou a dobrou vôľou k zveľadeniu dobra vo svete. Takýto spôsob života je možný len vo viere v Boha. A Boh ponúka seba ako možnosť. Je len na človeku,

či do tejto možnosti vstúpi, či ju prijme, alebo nie. Boh je voľba a výsledkom tejto voľby je viera. Amen.

Modlitba:

Nebeský Bože! V pokore svojho srdca ďakujeme za Tvoje slovo, ktoré sa dotýka života každého jedného z nás. Ďakujeme, že nás vedieš k poznaniu pravej múdrosti a k hodnotám, ktoré majú zmysel nielen v časnosti, ale aj vo večnosti. Prosíme, nech nás Tvoje slovo formuje a pretvára na Tvoje dievky, ktoré Ti budú poslušné. Prosíme o Tvoje vedenie do nových dní, prosíme o Tvoju milosť a odpustenie. Prosíme, Pane, zmiluj sa nad nami. Amen.

PaedDr. Dušan Havrila, PhD., zborový farár v CZ ECAV Košice, konsenior Košického seniorátu (KOS)